



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Petri Venerabilis Abbatis Cluniacensis; Illvstrivm
Miracvlorvm Libri II**

Petrus <Cluny, Abt>

Coloniae, 1611

XXVI. De Gaufredo Sinemurensi Domino.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64969](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64969)

scribere cordi insedit, nolui aliqua negligere quæcunque auditoribus meo iudicio posse videbantur prodesse.

De Gaufrido Sinemurenfi Domino.

CAPVT XXVI.

GAUFREDVS vir nobilis, Dominus castri quod Sinemurum vocatur, postquam per multum tempus magnificè in seculo conuersatus est, tactus diuino spiritu, mundo renunciauit, atque cum filio & tribus filiabus apud Cluniacum habitum religionis induit. Vbi sanctè ac sine querela diu conuersatus, meritò religionis atque prudentiæ Marciniacensium sororum, quarum superius mentionem feci, prior effectus est. Quarum curam dum per aliquot annos humiliter & benignè administrasset, more mortalium molestia corporis tactus, defunctus est. Cuius simplicis & beatæ conuersationis dulcem retinentes memoriam sorores multis lachrymis eius funus prosecutæ sunt, eumque in ecclesia sepelientes, longè melius in cordium suorum abditis condiderunt. Qui non post multos obitus sui dies, cuidam sororum multæ mortificationis quæ Alberca dicebatur, in somnis apparuit: ei-

que dixit. Agnoscis me? Quæ cum trepidâ voce, vt post ipsa referebat, respondisset; Dominum Gaufredum priorem suum sibi videri: adiunxit ille. Sum equidem quem dicis, & vt ea quæ circa me sunt tibi nota faciam, ad te directus sum. In hora exitus mei, maligni spiritus cum horifico sonitu inuerunt, & me velut agmine facto vndique circumdederunt. Cumque ad eorum aspectum territus, iam iamque me ab eis rapiendum suspicerer, subito beatus Petrus apparuit, & illud dæmonum collegium præsentia sua perturbans, ait. Quid huc ad istum nequam spiritus aduenistis? Noster est, inquit, & nostra dum in seculo vixit, opera fecit. Sed pro his (inquit) omnibus ex corde poenituit, & quod maius est seculo renunciauit. Et dum plurima hostis opponeret, & Apostolus vniuersa quæ dicebantur vera ratione purgaret, ad hoc tandem victus inimicus prorupit. Vnum (ait) superest quod nullo cassari argumento potest. Vestibus ac telis quæ vndecunque abluendæ ad castrum de Sinemuro deferuntur, nouas exactiones imposuit quas nec ipse nec aliquis post eum remouit. Manente ergo peccato, necesse est manere & poenam peccati. Ad quod

Apostolus

Apostolus. Nihil (inquit) excipiens, pro *Contra*
 omnibus peccatis suis monachus factus *novas*
 est, & idcirco absque dubio in partem sa- *exactiones.*
 lutis vocandus est. Hoc dicto, hostibus
 in fugam coactis, me ab eorum terro-
 ribus liberauit. Superest, vt filio meo
 Gaufrido, qui mihi in seculari hæredita-
 te successit, hæc nota facias, & vt prauam
 exactionem ad priorem reducat consue-
 tudinem, ei ex mea parte dicas. His di-
 ctis abcessit. At nominata soror, domi-
 nam Adelam Regis Anglici sororem,
 prius Blesensem Comitissam, nunc hu-
 milem Christi ancillam adiens, ei vni-
 uersa narrauit. Quæ iam dictum Gaufre-
 dum accersiens, vtrum aliquid nouæ cõ-
 suetudinis telis ac vestibus quæ sub ca-
 stro abluebantur, pater eius imposuerit,
 requisit. Quod cum verè vt defunctus
 dixerat ab eo cognouisset, non illusoriam
 sed veram fuisse visionem agnouit, quàm
 à veraci & hic ante nesciente relatrice au-
 diuit, & quam subsequenter qui rem no-
 uerat, testimonium confirmauit. Et hæc
 eadem mihi fuit causa istud scribendi, vt
 licet inter miracula solas vigilantium re-
 uelationes scribere proposuerim, illas
 tantum dormientium visiones stylus
 iste non abhorreat, quas circumstan-

dum rerum ratio certa confirmat. Rogauit certè, & ex defuncti patris mandato filium admonuit, vt nociuum exactio- nis vsum remoueret, & ne sibi quoq; in peccatum reputaretur, sollicitus provide- ret. Quod vtrum fecerit, non satis mihi cognitum fuit. Quid verò illis qui dor- mientium visiones despiciunt, respon- dendum sit, non multo labore opus est. Facile enim occurrit, vnde & risus illudè- tium reprimatur, & non omninò huius- modi reuelationes contemnendas esse, tardis etiam intellectibus aperiatur.

De milite mortuo qui apparuit Humberto Beliocensi.

CAPVT XXVII.

ADIUNGATUR supradictis vi- sionibus recentior, & penè sub ipsis oculis nostris facta reuela- tio, de qua si quis dubitauerit nescio cui iam miraculo credere possit. In tanta enim claritate res acta est, & tam solemni- ter à fidissimis testibus propalata, vt qui hoc obscurum putauerit, nihil de reliquo clarum reperire in consimilibus valeat. Anno quo in Hispaniam profectus sum res contigerat, quam tanta celeritate sti- lus persecutus est, vt cū ipsa in Lugdu- nensi